

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De  
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,  
Commentariorum Libri LVIII**

**Valeriano, Pierio**

**[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678**

A laboribus quies.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14259**

**A** nonnulli dictum accipiunt, de Domino omnino intelligit, qui pro salute nostra eam quasi stultitiam suscepit. Ante fores templi ad abluendas ingredientium manus lavacrum aheneum Boves duodecim sustinebant, qui quidem frontibus tantum extabant, terga & posteriora occultabant. Per Boves eo gestu hieroglyphice factos, Gregorius Pastores Ecclesiarum intelligit, quorum aperta & in propatulo proposita opera cernimus, sed quæ ipsi clam faciant sentiantve, Dei judicium, non nostrum esse debet: id enim ait sibi velle, quod eorum lateant posteriora.

## VITIOSUS. CAP. XXVI.

**Q**uod vero pertinet ad Vaccam, per hieroglyphicum ejus Divina literæ, ut idem tradit Euchrius, hominem vitiis, quæ corporis sunt, plenum indicant, citato loco ex Psalmo: *inter Vaccas Psal. 67. 31.*  
**B**populorum. Sed illud de Vaccis fetis, quas Palæstini ad trahendam arcam Domini sine rectore junxerunt, Vitalis eorum intra caulas domi detentis, ita interpretatur, fideles quidem intelligi, qui tam eti foris humanis affectibus torqueantur, illis alligati, à recto tamen itinere non declinent: quia arcam Domini portant, mandata quippe ejus menti firmiter insidentia. Et idem alibi ad Valerianum: *Tunc vere Bethsamis tendimus, cum viam rectitudinis gradientes, ad vicina erroris latera, etiam si effigiis pignorum avocent, minime declinamus.*

## PODAGROSUS. CAP. XXVII.

**S**ed qui illud, quod ex Bovillo pede, podagrosum hominem significabat? Bos enim præcipue ungulis cum dolore articulorum laborat, quo quamvis non intereat, unguis tamen interdum amittit, & pedes vehementer intumescunt: unde fictum ab Ægyptiis, Tauri cœlestis pedem extra regionem suam in Æthiopias exporrigi, quorum & pedes & articulos esse tumori egregie obnoxios exploratum est, & in Italiā transgressos, paucissimos invenias, qui non articulorum vitio laborent.

## A LABORIBUS QUIES. CAP. XXVIII.

**S**olutus porro Bos, & præsepi redditus, partam a laboribus quietem ostendit, quod antiquissimum Aegyptiorum hieroglyphicum Græci adagio prosecuti sunt, *βοῦς θηλὴ Φατνή, Bos ad præsepe*, dicentes, cum exautoratum hominem, & donatum jam rude, otioque tranquilliori vita restitutum, significare voluerint: quia scilicet moris est ab laboribus Boves ad præsepe siftere, atque illis papulum subministrare: quamquam sunt, qui proverbium ad melioris vita significantum detorqueant, & ingenium a labore proclive ad libidinem ex hoc intelligi contendant. Sane quidem Hebraï conjectores, cessationis & ignaviz signum esse dicunt, cum quis dormientes Tauros videre se per somnum visus fuerit. Utcunque autem duodecim illi majores, qui regnum a Sabaco Ægyptiorum rege relictum sponte moderandum suscepere, ut oneri magis quam honori tantam regni curam sibi fuisse testarentur, in celebri illa pyramide quam communè collegarum omnium sepulcrum construxere, contignationem tecū, quæ uno constabat lapide, præsepibus adsculptis insignivere: ad quæ scilicet tot laboribus exantlatis, tot cujus abjetis & ablegatis, requieturi demum essent. Huic contrarium est, *Bos sub jugo*, de iis qui perpetuo labore fatigantur. Quod vero nos ab Iesu asserti in libertatem censemur, id ita intelligendum, Judæis impositum fuisse jugum, tanquam servis, ut quasi D per vinculum ad præceptorum obedientiam traherentur, atque ita Deo servire discerent, & assuefierent. Præcepit enim lex: *Non mæchaberis. Non occides.* An vero nos, quia sumus liberi, mæchandia licentia abutemur, & sicariam sine metu faciemus? nequaquam, imo nobis neque quidem concupiscere, neque vel irasci præceptum est. Arctiora igitur sunt jugi nostri vincula? at non ita, si rem recte perpendamus. Nam lex imperatorie mandat, ne quid perperam agamus. Assertor noster præcidentias monet vitiorum causas, ut neque quidem facere quicquam præter jus & fas in animum inducamus. Hæc enim est vera libertas, cum nosmetipſi sponte abicimus vitiorum jugum, cum libidinum ergastula confringimus, & è malarum cogitationum voraginibus emergentes, vinculis omnibus expediti, in synceritatis liberos campos evadimus, abstinemusque, non tamquam servi à flagitiis, metu flagri: sed tamquam ingenui, pie sancteque educati, sponte probi modestique fi-

*Tauri cap.  
lebbis figu-*

*Vera Re-  
bertas.*

lii, &

lii, & quia patrem diligimus, omni studio, meditatione, conatusque monitis ejus ita obtemperare contendimus, ut ne cogitare quidem ullum velimus scelus. Boni enim qui sunt, nisi sponte boni sint, nullum ex bonitate sua primum assequuntur. Nam Abraham, Enoch, Noe, & Patrum plerique alii, sine legis servitute Deo placuerunt. Lex vero tunc data est, cum servili contumacia non modo Mois non audire, sed ipsius etiam Dei, qui videntes eos atque sentientes in libertatem ex Aegyptiorum oppressione asseruerat, mandata detracere pertinacissime coeperunt, & quæ plurima in hanc sententiam disputat Irenæus. Sed jam ad diverorum deorum, quos sub Bovilla imagine superstitio antiqua coluit, convertemur.

## BUCEPHALI. CAP. XXIX.

**P**rettereundum autem non est, etiam si *τοῦ μέγερον*, Bovilli capit is notam Equi inustam, illis ex signo dedisse nomen apud Thessalos, quippe ut Bucephali appellarentur: ita enim Gens eos vocabat Equos ea nota insignitos, cuiusmodi fuit nominatissimus ille Bucephalus, qui Alexandre Macedoni tam charus fuit. Falluntur autem, qui putant Equum eum à Bovillo capite, vel à cornibus, quibus animal id prædictum fuisse dicitur, ita nuncupatum. Nam quod Equi nonnulli apud Thessalos Bucephali vocentur, ostendit Aristophanes *αναγνώσθη*. Quanta vero commendationis essent Equi Thessalici, vel Delphico probatur oraculo:

*Thessalicus prestat sonipes, mulierque Latana.*

& quæ prosequitur Strabo.

## JUPITER. CAP. XXX.

*Apis Egg. p. 111.* **N**eque vero Græci tantum mutatum in Bovem Jovem confinxerunt, verum etiam Aegyptii. Jo- nem illum suum, qui & Osiris, & Pater, & Justus, & Dux, & Rex, & Consultor in sacris eorum lit- ris appellatur, per Bovem indicarunt, eumque Apim cognominaverunt. Quem quidem tanto pro- secuti sunt cultu, ut ingentia super eo volumina scripta fuerint a plerisque, eoq; vanitatis progres- sum, ut eum Bove aliqui sterili genitum prædicarent. Bovem namque fulgere afflatam fieri gra- vidam, eoque conceptu Apim natci persuasum habuere: de quo quidem cum nulla sit magis de- cantata fabula, confuso ego illam præteribo, si modo signo tantum, quibus insignitus esset, indica- vero. Toto is corpore niger erat, in fronte candorem quadra præ se ferebat, in tergo effigiem aquile, cantharum in palato, duplices in cauda pilos: qui vero multis locis sculptus visitur, Luna etiam speciem in latere gestat, ut in palatio quodam Roma apud D. Marcelli ædem. Atque hic est Apis, quem Hebrei Mose in monte moram trahente, sibi Deum conflavere, eam secuti consuetudinem, quam in Aegypto esse conspexerant.

## DIANA. CAP. XXXI.

**I**nvenies etiam Dianam, quam Tauri, Scytica gens, colunt, Taurionem appellari: Tauris enim eam opitulari putant. Eadem etiam *ταυροπόλις* dicitur, ut apud Apollodorum, & à cornuum figura *ταυροπόλις*, *ταυρεῖα* vero apud Taurios. Cur vero *ταυροπόλις* vocaretur, varia est opinio: dicunt enim alii, ὅτι τὰυρος οὐ ταύρος πατεῖ; alii quia Taurum à Neptuno in Hippolytum immi- sum, cestro affixo, per universam terram exagitaverit. Alii dicunt, Iphigeniam cum ē Scythia in Africam aufugisset, Deinde simulacrum dicasset, *ταυροπόλις* Dianam appellatam, propterea quod ē Tauris populis eo allata esset. Alii nomen ex historia ea defumptum putant, quod Nicander ait Taurum à Diana suppositum loco Iphigeniae, cum eam in Aulide Græci essent immolaturi: quamvis Phanodemus Ursam eam fuisse dicat, plerique vero Cervam, tanta fuit in ea superstitione va- rietas & inconstans.

## PALLAS. CAP. XXXII.

**Q**uin & Pallas *ταυροπόλια* dicta, & apud Andrios *ταυροπόλις*. Nam cum Anthropicus Taurum Agamemnoni & Menelao dedisset, jussit ut ubi Tanus ē navi profiliisset, ibi Minervæ simula- crum erigerent: ita enim numen conciliari posse prosperamque illis navigationem futuram. Accidit autem